

РЕШЕНИЕ

№ 19178

гр. София, 04.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в
публично заседание на 06.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **6309** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.46, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) във вр.с чл.145 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е след като с Определение № 2557 от 20.06.2024 г. на Административен съд – Хасково по адм.дело № 536/2024 г., на Административен съд-София град е изпратена по подсъдност жалбата на Е. С. Х., гражданка на Б., [дата на раждане] , против Заповед рег.№ 365з-3766/17.05.2024 г. на Директора на ОДМВР-В., с която спрямо чужденката е наложена принудителна административни мярка "забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите-членки на Европейския съюз" за срок от 5 години.
В жалбата са релевиран доводи, че оспореният индивидуален административен акт е незаконосъобразен и необоснован, постановен при съществено нарушение на административно-производствените правила, като са изложени подробни съображения. В с.з. жалбоподателят се явява лично, поддържа жалбата и моли Съда да я уважи, като отмени оспорената заповед. Представя няколко писмени становища по съществото на правния спор.
Ответникът – Директорът на ОДМВР-В., в с.з. не се явява и не изпраща представител, но е представил писмено становище, в което моли Съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана.

Съдът приема за установено от фактическа страна следното:
Е. Х., гражданка на Б., [дата на раждане] , е влязла в Република България на 26.05.2019 г. с дългосрочна виза „D“, издадена на основание чл.24, ал.1, т.18 ЗЧРБ, като съпруга на българския гражданин С. И. М., ЕГН: [ЕГН].

На 12.07.2019 г. белоруската гражданка е подала в група „Миграция“ при ОД МВР Шумен заявление за придобиване статут на продължително пребиваващ чужденец, тъй като живее със съпруга си в [населено място], [улица]. С решение на Директора на ОД МВР Шумен ѝ е разрешен срок на пребиваване до 12.07.2020 г.

След подадено заявление № 372000-11934/24.06.2020 г., на Х. е продължен срока на пребиваване, до 12.07.2021 г.

Със заявление рег.№ 1739/09.06.2021 г. до сектор „Миграция“ при ОД МВР-В. чуждата гражданка е поискала удължаване срока на пребиваване на основание чл.24, ал.5 ЗЧРБ - „при условия на прекратен брак поради развод или смърт службите за административен контрол на чужденците могат да издадат еднократно самостоятелно разрешение за продължително пребиваване на чужденец, който е получил разрешение за продължително или дългосрочно пребиваване на основание на ал.1, т.13 и 18, когато семейството е пребивавало непрекъснато и на законно основание на територията на Република България в продължение на най-малко две години“. Х. е посочила, че не живее заедно със съпруга си С. И. М.. По така подаденото заявление срокът на пребиваване на белоруската гражданка е продължен до 12.07.2022 г.

Със заявление рег.№ 2084/22.06.2022 г. до сектор „Миграция“ при ОД МВР-В. чуждата гражданка е поискала предоставяне право на продължително пребиваване по чл.24, ал.1, т.18 ЗЧРБ, като лице член на семейството на български гражданин.

Извършена е проверка по заявления от чужденката адрес в [населено място],[жк], [улица], ет.1, ап.3, след което е проведен телефонен разговор със С. М., за което е съставена докладна записка УРИ 12556р-1242/23.06.2022 г. М. е заявил, че от дълго време не живее заедно с Х..

С Решение № 260013 от 11.05.2022 г. на Районен съд [населено място] по гр.дело № 208/2021 г. е прекратен гражданският брак между Е. Х. и С. М..

Обстоятелството, че заявителката не живее съвместно със С. М., е посочено от нея при подаване на заявление № 1739/09.06.2021 г., а също и в нейно писмо УРИ 365000-31687/19.07.2022 г.

С писмо УРИ 125560-1617/07.07.2022 г. Е. Х. е изразила желание подаденото заявление рег.№ 2084/22.06.2022 г. за предоставяне право на продължително пребиваване по чл.24, ал.1, т.18 ЗЧРБ, като лице член на семейството на български гражданин, да бъде преразгледано на основание чл.24, ал.1, т.4 ЗЧРБ, като чуждестранен специалист, пребиваващ в страната по силата на международен договор, по който Република България е страна. Чуждата гражданка е изпратила, в сектор „Миграция“ при ОД МВР В. копие от договор за сътрудничество № РД25-128/20.06.2022 г., сключен между Икономически университет В. и Б. национален технически университет. В него Х. е посочена като технически изпълнител по оперативен контрол и текуща работа по практическата реализация на договора, от беларуска страна.

С Решение за прекратяване на административното производство по предоставяне право на продължително пребиваване в Република България на чужденец, издадено от Директора на ОД МВР В. с рег.№ 365000- 37112 /23.08.2022 г.

Решението е обжалвано пред Административен съд-гр.В., който с Определение № 3379 от 24.11.2022 г. по адм.дело № 2084/2022 г. е отхвърлил жалбата. Определението е влязло в законна сила на 20.12.2022 г.

Решението е обжалвано и пред АССГ, който с Определение № 2526 от 22.03.2023 г. по адм.дело № 8573/2022 г. е оставил без разглеждане жалбата. Определението е влязло в законна сила на 08.04.2023 г.; както и с Определение № 3278 от 13.04.2023 г. по адм.дело № 8572/2022 г. също е оставил без разглеждане жалбата. Определението е влязло в законна сила, на 08.06.2023 г.

По заявление рег.№ 812100-10918/23.06.2023 г. на Е. Х. е издаден Отказ рег.№ 5364р-17913/21.07.2023 г. от Директора на дирекция „Миграция“ за предоставяне на право на

продължително пребиваване

По заявление рег.№ 23152/11.08.2023 г. на Е. Х., подадено на основание чл.24, ал.1, т.18 ЗЧРБ, като член на семейството на българския гражданин С. И. М., е издаден Отказ рег.№ 372з-2909/30.08.2023 г. от Директора на ОД МВР Шумен за предоставяне на право на продължително пребиваване.

С Решение рег.№ 365000-37112/23.08.2022 г. на Директора на ОД МВР В. е прекратено административното производство за предоставяне право на продължително пребиваване в Република България на Е. Х.. Решението е потвърдено с Определение № 3379 от 24.11.2022 г. на АС-Варна, влязло в сила на 20.12.2022 г.

В Предложение УРИ 365р-27666/17.05.2024 г. от Началника на сектор „Миграция“ до Директора на ОД МВР В. е установена следната обстановка:

Директорът на ОД МВР В. е издал Заповед № 365з-6458/11.09.2023 г. (л.18 от адм.дело № 536/2024 г. на АС-Хасково), с която на Е. Х. е наложена ПАМ “Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна”, тъй като чуждата гражданка не е напуснала страната до изтичане на разрешения срок на пребиваване. На лицето е предоставен 30 дневен срок за доброволно напускане на страната. Чуждата гражданка е уведомена лично за наложената й ПАМ на 18.09.2023 г. Заповедта е влязла в законна сила, на 02.10.2023 г. До изтичане на предоставения на лицето 30 дневен срок, а именно 02.11.2023 г., Е. Х. не е изпълнила задължението си за доброволно напускане на Република България.

Чуждата гражданка Е. Х. придружава непълнолетната си дъщеря Е. Х., гражданка на Б., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН]. Предвид обстоятелството, че ако бъдат предприети мерки по принудително изпълнение на мярката „Връщане“, Е. Х. трябва да бъде настанена в СДВНЧ заедно с непълнолетната си дъщеря, тъй като няма кой да поеме грижите и издръжката за детето. Като е отчетено, че при принудителното изпълнение на наложената ПАМ непълнолетното лице Е. Х. ще бъде подложена на ненужен психологически стрес, който може да се отрази негативно на по-нататъшното емоционално развитие на детето, е изготвена докладна записка УРИ 12556р-2595/01.12.2023 г. от Началника на сектор „Миграция“ до Директора на ОД МВР В., с която е предложено на основание чл.44б ЗЧРБ изпълнението на влязлата в сила ПАМ да бъде отложено до 25.03.2024 г., когато детето навършва пълнолетие. На 04.12.2023 г. докладната записка е утвърдена от Директора на ОД МВР В..

При направени опити за свързване по телефон 0877/567951 с Е. Х., същата не отговаря на получените обаждания. В смартфона на чуждата гражданка е инсталирано приложението „Вайбър“ за осъществяване на интернет телефония и чат, по което са й изпратени снимки от издадените срещу нея заповеди, но белоруската гражданка не отваря получените съобщения, въпреки, че системата показва, че са доставени до крайния потребител. Адресът е посещаван от служители на сектор „Миграция“, като и двата звънеца на апартамента не работят. Не отваря вратата на жилището при почукване на входната врата.

В докладна записка УРИ 12556р-1078/17.07.2023 г. е отразено, че на 17.07.2023 г. е посетен адрес [населено място], [улица], ап.3. Лицето не е установено на адреса. По реда на чл.18а, ал.9 АПК на входната врата на адреса е залепено съобщение към уведомление УРИ 125560-2407/14.07.2023 г., което приканва Х. да се яви в служебните помещения на сектор „Миграция“ В., за да й бъде връчено уведомление УРИ 125560-2407/14.07.2023 г. Б. гражданка не е сторила това.

Уведомлението е изпратено и по пощата с обратна разписка, като е видно, че адресът е посетен от пощенски служители на 20.07.2023 г. и 31.07.2023 г., а на 09.08.2023 г. е отбелязано, че пратката е непотърсена.

В докладна записка УРИ 12556р-1914/12.09.2023 г. е отразено, че на 12.09.2023 г., е посетен адрес

[населено място], [улица], ап.3. Лицето не е установено на адреса. По реда на чл.18а, ал.9 АПК на входната врата на адреса е залепено съобщение да се яви в служебните помещения на сектор „Миграция“ В., за да ѝ бъде връчена Заповед № 365з-6458/11.09.2023 г., с която ѝ е наложена ПАМ „Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“. Чуждата гражданка отново не е посетила сектор „Миграция“.

На 18.09.2023 г. на адрес [населено място], [улица], служители на група „Миграция“ Шумен връчват на Х. съобщение към уведомление УРИ 125560-2932/11.09.2023 г., с което на чужденката се съобщава, че спрямо нея е наложена ПАМ „Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“. Впоследствие чуждата гражданка не посещава сектор „Миграция“, за да се заинтересува от така наложената ѝ ПАМ и евентуалната възможност да я обжалва.

Уведомлението е изпратено и по пощата с обратна разписка, от която е видно, че адресът е посетен от пощенски служители на 19.09.2023 г. и 09.10.2023 г., като на плика е отбелязано, че пратката е непотърсена.

От извършена проверка на 15.05.2024 г. в АИС “Граничен контрол” е установено, че Е. Х. не е напуснала Република България и продължава да пребивава незаконно на територията на страната. С указаното предложение е предложено спрямо чуждата гражданка да се наложи ПАМ "забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите-членки на Европейския съюз" за срок от 5 години. На 16.05.2024 г. предложението е утвърдено от Директора на ОД МВР В..

Издадена е обжалваната Заповед № 365з-3766/17.05.2024 г. на Директора на ОД МВР В. (л.38 от адм.дело № 536/2024 г. на АС-Хасково), с която на Е. Х. е наложена ПАМ „Забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите - членки на Европейския съюз“. Заповедта е издадена на основание чл.42з, ал.1, т.3 ЗЧРБ за това, че Х. не е изпълнила задължението си за доброволно връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна, наложено ѝ със Заповед № 365з-6458/11.09.2023 г. на Директора на ОД МВР В.; както и на основание чл.24, т.2, б.в) от Регламент (ЕС) 2018/1861 на Европейския парламент и на Съвета от 28 ноември 2018 година за създаването, функционирането и използването на Ш. информационна система в областта на граничните проверки, за изменение на Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген и за изменение и отмяна на Регламент (ЕО) № 1987/2006, а именно че чужденката е направила опит да заобиколи националното право относно престоя на територията на държавите членки на ЕС.

Срещу Е. Х. е издадена и Заповед № 365з-3767/17.05.2024 г. за принудително настаняване в СДВНЧ към дирекция „Миграция“ и същата е настанена там на 28.05.2024 г.

На 28.05.2024 г., след проведени оперативно-издирвателни мероприятия Е. Х. е установена и доведена в сектор „Миграция“ при ОД МВР В., където на същата дата е запозната с обжалваната Заповед № 365з-3766/17.05.2024 г.

С Определение № 22773 от 07.11.2024 г. Съдът е предоставил на Е. С. Х. правна помощ под формата на процесуално представителство. С молба от 18.11.2024 г., подадена по ел.поща, жалбоподателката е уведомила Съда, че не се нуждае от правна помощ и ще се защитава самостоятелно. В тази връзка, с Определение № № 24596 от 22.11.2024 г. Съдът е прекратил предоставената на Е. С. Х., гражданка на Б., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], правна помощ под формата на процесуално представителство.

С молба от 18.12.2024 г. жалбоподателката направи искане за спиране изпълнението на обжалваната заповед (л.239). Впоследствие, в с.з. от 19.12.2024 г. жалбоподателката заяви, че не поддържа това свое искане.

В хода на съдебното производство се приобщиха следните писмени доказателства:

I. Представени от жалбоподателя с молби от 23.07.2024 г. – изложение на обстоятелствата по нейния случай (л.17, л.19); от 15.11.2024 г. - Решение № 260013 от 11.05.2022 г. на Районен съд [населено място] по гр.дело № 208/2021 г. (л.187); от 25.11.2024 г. Заповед № 365з-6458/11.09.2023 г. (л.198); от 02.12.2024 г. – изложение на обстоятелствата по нейния случай (л.214); от 18.12.2024 г. – изложение на обстоятелствата по нейния случай (л.239); от 23.12.2024 г. – изложение на обстоятелствата по нейния случай (л.239); от 13.12.2024 г. – превод на документи от чужд език (л.241);.

II. Представени от ответника - с молби от 02.12.2024 г. (л.205) и от 09.12.2024 г. (л.217), от които се установява описаната по-горе фактическа обстановка; от 16.12.2024 г. – справка за актуалното положение в Б. (л.232); от 20.01.2025 г. – Становище по молбата на жалбоподателката за спиране изпълнението на обжалваната заповед (л.291).

III. Съдебни актове на АССГ:

Определение № 15847 от 01.09.2024 г. По адм.дело № 7170/2024 г., с което е оставена без разглеждане жалбата на Е. С. Х. срещу Заповед № 365з-6458/11.09.2023 г. и е прекратено производството по делото. Определението е влязло в сила на 20.09.2024 г.

Справка по адм.дело № 6357/2024 г., образувано по жалба на Е. Х., чрез адв.К. Т., срещу Заповед № 365з-6458/11.09.2023 г. за налагане на ПАМ "Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна", издадена от Директора на ОД МВР-В.. Делото е обявено за решаване.

При така установеното от фактическа страна Съдът достигна до следните правни изводи:

Оспорената заповед е връчена на жалбоподателя на 28.05.2024 г. а жалбата е депозирана до Ас-Х. с вх.№ 4032/10.06.2024 г., в рамките на преклузивния срок по чл.46, ал.1 ЗЧРБ вр. чл.149, ал.1 АПК, срещу подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна – адресат на акта, имаща правен интерес от оспорването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Заповедта е издадена от компетентен административен орган, в кръга на предоставените му правомощия, съгласно нормата на чл.44, ал.1 ЗЧРБ, която предвижда ПАМ да се налагат със заповеди на председателя на ДА "Национална сигурност", директорите на главните дирекции "Национална полиция", "Гранична полиция" и "Борба с организираната престъпност", директорите на Столичната и областните дирекции, директора на дирекция "Миграция", директорите на регионалните дирекции "Гранична полиция" на МВР или на оправомощени от тях длъжностни лица.

Заповедта е издадена при липса на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

В административния акт е изложена фактическата обстановка, като се е позовал на неизпълнено задължение за доброволно връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна, наложено със Заповед № 365з-6458/11.09.2023 г. на Директора на ОД МВР В., влязла в сила. Административният орган се е позовал и на обстоятелствата по случая, подробно посочени в Предложение УРИ 365р-27666/17.05.2024 г. от Началника на сектор „Миграция“ до Директора на ОД МВР В.. В тази връзка Съдът съобрази Тълкувателно решение № 16 от 31.ІІІ.1975 г., ОСГК на ВС, според което мотивите към административния акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт най-късно до изпращането на жалбата срещу акта на по-горния административен орган в съобщението до страните, в препроводителното писмо или в друг документ към изпратената преписка.

По делото е безспорно установено, че спрямо жалбоподателката е издаден влязъл в сила

административен акт, с ѝ е наложена ПАМ „Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“ – Б. (л.18 от адм.дело № 536/2024 г. на АС-Хасково).

Съгласно § 1, т.36 от ДР на ЗЧРБ всеки чужденец, гражданин на трета държава, който се намира на територията на Република България и не отговаря или е престанал да отговаря на условията за престой или пребиваване, се явява „незаконно пребиваващ чужденец“ каквато е била жалбоподателката към момента на издаване на обжалваната заповед. Към указания момент чуждата гражданка е изчерпала законните основания да пребивава на територията на Република България и е следвало да напусне нашата страна и законосъобразното поведение изисква при отказано право на продължително пребиваване чуждата гражданка да напусне доброволно страната.

По силата на чл.34 ЗЧРБ всеки чужденец е длъжен да напусне страната до изтичане на разрешен срок на пребиваване. Според чл.41, т.2 ЗЧРБ, ПАМ “Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна” се налага, когато чужденецът не напусне страната до изтичане на разрешен му срок. На свой ред нормата на чл.42з, ал.1, т.3 ЗЧРБ предвижда да се налага забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите - членки на Европейския съюз, когато чужденецът не изпълни задължението за връщане.

Чуждата гражданка пребивава законно на територията на Република България до 12.07.2022 г.

По заявление за предоставяне право на продължително пребиваване, подадено от Х., е издадено Решение рег.№ 365000-37112/23.08.2022 г. на Директора на ОД МВР В. за прекратяване на административното производство за предоставяне право на продължително пребиваване в Република България на чужденец. Решението е влязло в сила на 08.06.2023 г., след като с Определение № 2526/22.03.2023 г. на АССГ, влязло в сила на 08.06.2023 г., жалбата е оставена без разглеждане.

При това положение от 08.06.2023 г. (най-късната възможна дата на влизане в сила на акта за прекратяване), чуждата гражданка е изчерпала законните основания да пребивава на територията на Република България и е следвало да напусне страната. При извършена проверка на 15.05.2024 г. в АИС “Граничен контрол” е установено, че тя не е напуснала Република България и продължава да пребивава незаконно на територията на страната. След като не е напуснала страната, законосъобразно спрямо нея е издадена обжалваната заповед за забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите - членки на ЕС. С това е доказано материално-правното основание за издаване на оспорения акт.

Наред с това е доказано и основание по чл.24, т.2, б.в) от Регламент (ЕС) 2018/1861 на Европейския парламент и на Съвета от 28 ноември 2018 година за създаването, функционирането и използването на ШИС в областта на граничните проверки, за изменение на Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген и за изменение и отмяна на Регламент (ЕО) № 1987/2006, тъй като чуждата гражданка е направила опит да заобиколи националното право относно престоя на територията на държавите членки на ЕС. Изложеното от фактическа страна относно изключителните затруднения, свързани с уведомяването на жалбоподателката за издадените спрямо нея административни актове, води до извода, че са използвани всички начини за уведомяване по АПК, но Х. действително се укрива и не желае да осъществи контакт със служителите на сектор „Миграция“ В.. Това е наложило на с телеграма за издирване № 12859/23.05.2024 г. тя да бъде обявена на общодържавно издирване. Едва след проведени оперативно-издирвателни мероприятия Х. е установена и доведена в сектор „Миграция“ при ОД МВР В., където е запозната с издадените заповеди за налагане на ПАМ.

Нормата на чл.44, ал.2 ЗЧРБ изисква при налагане на ПАМ да се отчита продължителността на пребиваване на чужденеца на територията на Република България, категориите уязвими лица, наличието на производства по ЗУБ или производства за подновяване на разрешение за пребиваване или друго разрешение, предоставящо право на пребиваване, семейното му положение, както и съществуването на семейни, културни и социални връзки с държавата по произход на лицето. В тази връзка Съдът съобрази факта, че с влязлото в сила Решение № 260013 от 11.05.2022 г. на Районен съд [населено място] по гр.дело № 208/2021 г. е прекратен гражданският брак между Е. Х. и С. М.. Следователно чуждата гражданка няма изградени семейни, културни и социални връзки с България. Въпреки твърденията на жалбоподателката за измамно прекратяване на брака, след като съдебният акт не е отменен или обезсилен, той следва да произведе своето действие по чл.298 и чл.299 от Гражданския процесуален кодекс.

На следващо място Съдът отчете, че в изпълнение на изискването по чл.6 АПК административният орган е

съобразил усложнената ситуация с чуждата гражданка, предвид придружаването ѝ от непълнолетната дъщеря Х. Е., род. на 25.03.2006 г. След като е отчетено, че при принудителното изпълнение на наложената ПАМ непълнолетното лице ще бъде подложено на ненужен психологически стрес, който може да се отрази негативно на по-нататъшното емоционално развитие на детето, е предложено изпълнението на влязлата в сила ПАМ за връщане да бъде отложено до 25.03.2024 г., когато детето навършва пълнолетие.

По преписката липсват каквито и да било данни жалбоподателката или дъщеря ѝ да спадат към категориите уязвими лица.

Производствата за подновяване на разрешение за пребиваване или друго разрешение, предоставящо право на пребиваване, са приключили с влезли в сила административни актове, поради което и на това основание не се констатира незаконосъобразност на обжалваната заповед.

Налага се изводът, че по всички показатели, подлежащи на отчитане, не се установява незаконосъобразно процедиране на административния орган.

При това положение следва да се приеме, че издадената заповед е законосъобразна, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Ответната страна не е претендират разноси, поради което Съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Така мотивиран Административен съд-София град

Р Е Ш И:

ОТТВЪРЛЯ жалбата на Е. С. Х., гражданка на Б., [дата на раждане] , против Заповед рег.№ 365з-3766/17.05.2024 г. на Директора на ОДМВР-В., с която спрямо чужденката е наложена принудителна административни мярка "забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите-членки на Европейския съюз" за срок от 5 години.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: